WALT DISNEY'S

Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

Nr. 2 11 JANUARI 1964 - 35 CT. - ABONNEES 25 CT. - BELGIË 6 FR.

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

ER is deze week in Duckstad 'n heel pak sneeuw gevallen. De biggetjes waren door het dolle heen en toen ze woensdagmiddag vrij hadden, trokken ze met hun slee het bos in. Opeens zagen ze 'n stuk krant in de sneeuw liggen. Knor raapte het op en begon te lezen. „Wie vindt de sneeuwman in het bos? Hem wacht een grote beloning!"

„Wij natuurlijk!" riepen Knir en Knar. „Wij kunnen best wat geld gebruiken!"

„Goed," zei Knor, „maar eerst ga ik een touw halen om de sneeuwman ermee vast te binden. Blijven jullie maar hier, ik ben zo terug."

Na een kwartier was Knor er nog niet. „Ik krijg het koud!" klaagde Knir. „Zullen we een eindje gaan lopen?" Samen liepen ze verder het bos in en plotseling riep Knar: „Ik zie sporen. Die zijn vast van de sneeuwman! Kom mee, Knor!" Ze volgden de voetsporen in de sneeuw! Steeds verder en verder liepen ze en toen.... „Zo, nou heb ik jullie te pakken!"

„Help! De Boze Wolf!" riepen de biggetjes angstig.

„Niemand kan jullie helpen! Voor!...." Midas Wolf kon zijn zin niet afmaken, want er schoot een lus om hem heen waardoor zijn armen tegen zijn lichaam gedrukt werden. „Ik heb veel meer zin in een wolvenboutje," hoorden ze opeens de stem van Knor. „Hoe denk je daarover, Midas Wolf?"

„Help! Laat me los!" riep Midas.

„Vooruit den maar, je kunt toch geen kwaad doen nu je armen vastzitten," antwoordde Knor.

Toen Midas thuis kwam, moest Wolfje het touw losmaken. „Wat is er gebeurd, vader?" vroeg hij. „Och, niets bijzonders. Maar ik kan me nu voorstellen hoe de biggetjes zich voelen als ik hen te pakken heb! Misschien ga ik mijn leven van nu af beteren!" Geloven jullie het? Ik niet.

OOM DONALD

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 2

DITMAAL geen woorden invullen. Je hoeft alleen maar de juiste weg te kiezen in deze doolhof van letters. Je begint bij het rood gekleurde hokje boven links en gaat vandaar

horizontaal of verticaal naar 'n aangrenzend hokje. Zo kies je je weg door de hele puzzel heen om te eindigen in het gele hokje aan de rechterkant. Als je de goede route hebt gevolgd en je schrijft de letters die je passeert, achter elkaar op, dan krijg je een bekend spreekwoord, dat in totaal uit vier woorden bestaat. Hoe luidt dit spreekwoord?

Schrijf de oplossing van deze puzzel op een briefkaart en stuur die vóór 15 januari 1964 aan **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam. Vermeld duidelijk je naam en adres en zet in de linker bovenhoek van de adreszijde „Oplossing 2". Veel succes.

OOM DONALDS BRIEVENBUS

BETTIE BLOM, HURWENEN. Dit jaar krijg je een kaart voor je verjaardag, hoor. Wat dom dat ik vergeten ben je er een te sturen! Gelukkig maar, dat je evengoed een gezellige verjaardag hebt gehad. Anders zou ik me erg schuldig voelen.

MARJA FRANSEN, UTRECHT. O je, Kareltje zal zijn leven lang wel naar school blijven gaan, denk ik, om steeds knapper te worden. Maar jij bent ook knap, hoor! Als je je best blijft doen, zul je nooit blijven zitten. Dag, Marja!

MIRJAM VAN DER HEYDEN, NAARDEN. Wat een leuke ansichtkaart kreeg ik van je, zeg! Heb je er nog meer? Krijg ik er den nog een keer eentje van je? Van Hiawatha hopen we binnenkort weer een verhaaltje in DONALD DUCK te plaatsen.

PIET DE WIT, LEEUWARDEN. Maar, Piet, er is zo'n tijn blad, dat heel vaak vliegtuigfoto's plaatst: PEP. Daar staat ook alles in wat je van vliegtuigen wilt weten. En nog veel meer. Vraag maar of je dat ook mag lezen. Dag!

Schrijf zoveel je maar wilt aan DONALD DUCK, Postbus 792, Amsterdam en zet in de linkerbovenhoek: „OOM DONALDS BRIEVENBUS!"

PRIJZEN

Eerste prijs: een horloge; tweede prijs, jongens: bouwdoos; meisjes: weefdoos; 10 derde prijzen: een badmintonspel; 20 vierde prijzen: een boek.

OPLETTEN ALLEMAAL

Winnaars van prijsvraag nr. 47 zijn:
1e prijs: horloge: B. v. Deth, Brandlichterweg **19B, Deoekamp.**
2e prijs: bouwdoos: Jan Roos, Colfven 9, **Ossendrecht.**
3e prijs: badmintonspel: Kinderen Keij, **Halsteren;** Kinderen Groen, **St. Pancras;** P. v. d. Kerk, **Roodeschool;** Kinderen Spoelstra, **Oosterwelde;** Kinderen Gilles, **Assen;** Lub Barends, **Urk;** Kinderen Vermeer, **Wageningen;** Kinderen Ting-Chiao Chu, **Driebergen;** Kinderen Somers, **A'dam;** C. Verwaal, **Ammerstal.**
Boek: J. Dassen, **Doenrade;** San Doornbos, **Moddergat;** W. Heymans, **Brielle;** T. Deuling, **Rant;** Marijke Schreuders, **IJsselstein;** S. de Jong, **Nes;** L. Hendriks, **Hoogland;** W. Huige, **Goes;** S. Postma, **Sembach (Dtl.);** E. de Jong, **Friesche Palen (Ureterp);** J. Hendriks, **Vierlingsbeek;** B. Durinck, **Westdorpe;** N. v. Gelder, **Odijk** A. Belleter, **Wouw;** G. Nelrynck, **Hoboken-Antwerpen (Blg.);** Chr. v. d. Veen, **Doornspijk;** R. Roodakker, **Almelo;** M. Kregel, **Peize;** G. Dollekamp, **Brummen;** J. Sterkenburg, **E.E.veen (Emmercompascuum).**
Opl. nr. 52 luidt: **DIE HET EERST KOMT, HET EERST MAALT.**

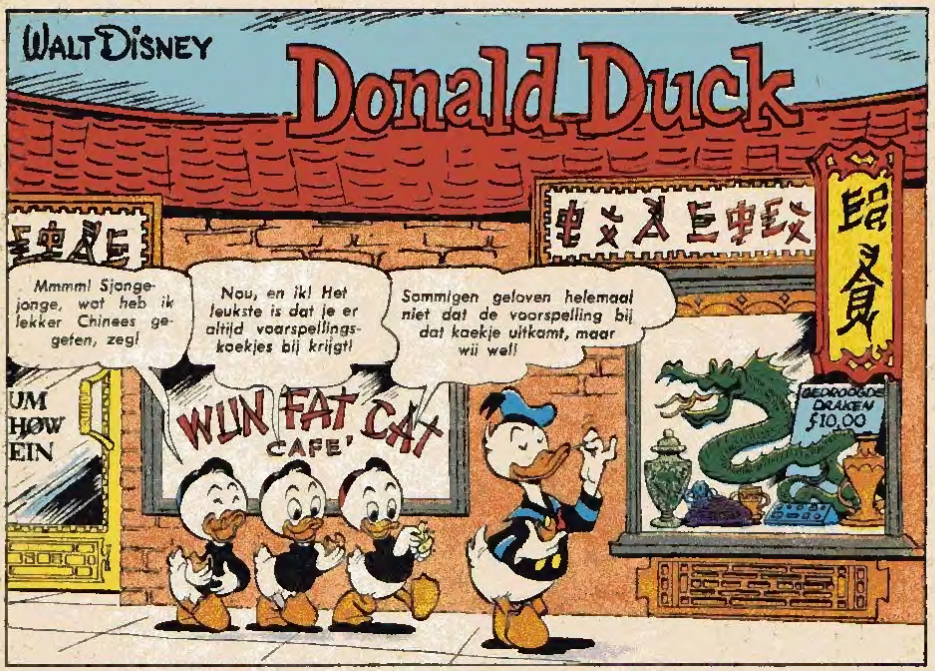
WALT DISNEY
Donald Duck
Mmmm! Sjonge-jonge, wat heb ik lekker Chinees gegeten, zeg!
Nou, en ik! Het leukste is dat je er altijd voorspellings-koekjes bij krijgt!
Sommigen geloven helemaal niet dat de voorspelling bij dat koekje uitkamt, maar wij wel!
WUN FAT CAT CAFE'
UM HOW EIN
GEBROODDE DRAKEN $10.00

Op het stukje papier in mijn koekje staat: Kijk uit naar iets dat geluk aanbrengt! Dan zal je liefste wens vervuld worden!
Vreemd! Op dat van mij ook!

En op het mijne ook! Dat we alle drie hetzelfde hebben is al een goed teken, vind ik!
Wat staat er op uw briefje, oom Donald? Lees het ons eens voor?

Op mijn briefje . . . haha . . . staat: U kunt vandaag niets goed doen! Ga naar huis en kruip in bed!

Wat een dwaasheid! Het wordt met die voor-spellingen hoe langer hoe gekker!
KRR!
KRR!

Hé! U overtreedt art. 2, vierde lid van het wetboek daar rammel te maken op de openbare weg!
Op uw briefje stand dat u vandaag niets goed kunt doen, oom Donald! Weet u nog?
Raap die papiersnippers onmiddellijk op, Duck, en gooi ze in de vuilnisbak!
Jazeker, agent!
Ziet u wel, oom Donald?
U heeft nu al één ding verkeerd gedaan!
Bah! En nog eens bah!
DUWEN
AU!
Mijn vinger zit klem tussen de klep en de bak!
DUWEN
Dat was al weêr helemaal mis!
Snertbak!
KONK!
DUWEN
KLENG!
Dit ook al!
Dat een voorspellingskaekje zó gelijk kan hebben!
KLONK!
U kunt veel beter de raad van het briefje opvolgen en naar bed gaan, oom Donald!
OOM DONALD!
DUWEN

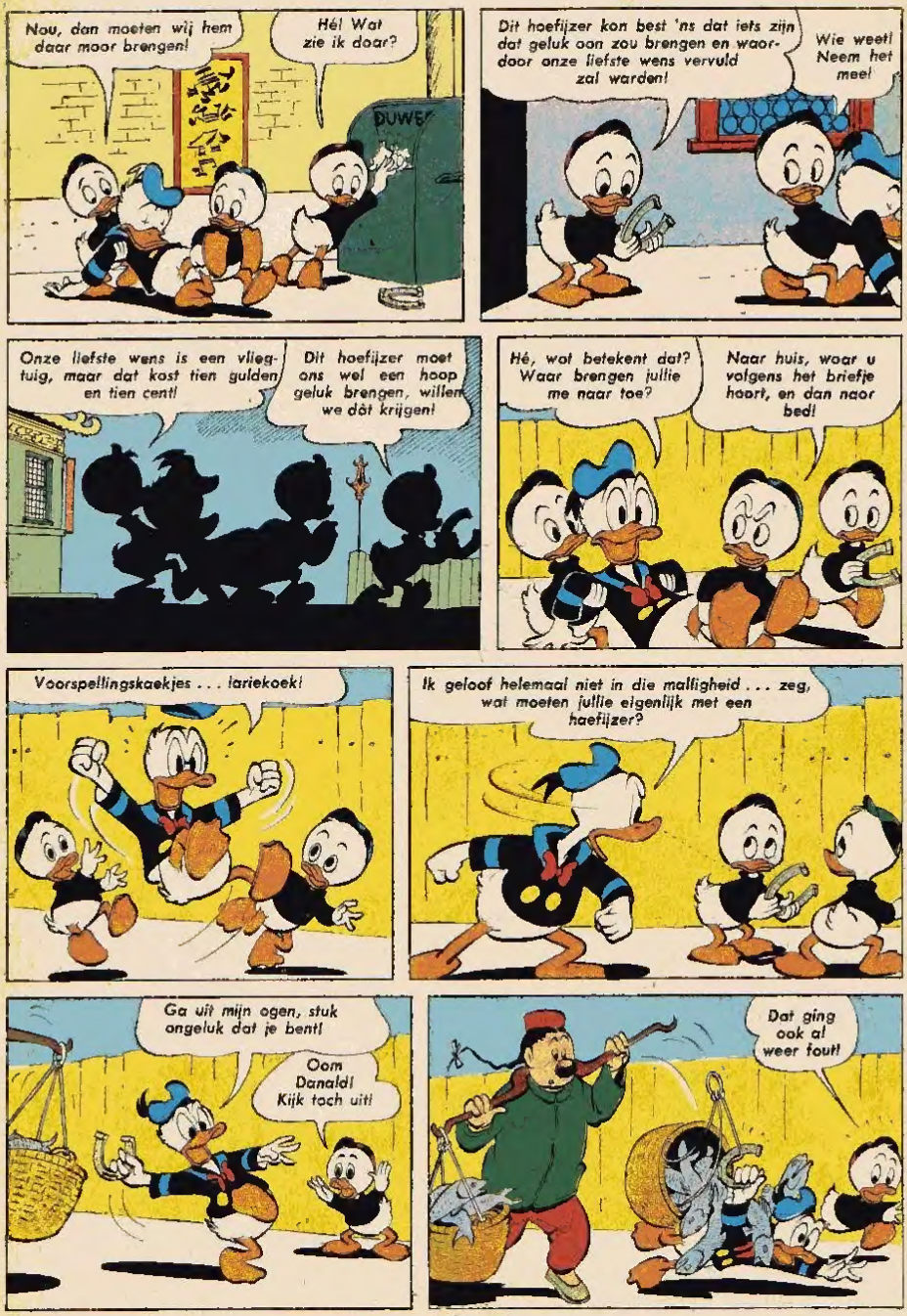
Nou, dan moeten wij hem daar maar brengen!
Hé! Wat zie ik daar?
DUWER
Dit hoefijzer kon best 'ns dat iets zijn dat geluk oon zou brengen en waardoor onze liefste wens vervuld zal warden!
Wie weet! Neem het mee!
Onze liefste wens is een vliegtuig, maar dat kost tien gulden en tien cent!
Dit hoefijzer moet ons wel een hoop geluk brengen, willen we dât krijgen!
Hé, wat betekent dat? Waar brengen jullie me naar toe?
Naar huis, waar u volgens het briefje hoort, en dan naar bed!
Voorspellingskaekjes . . . lariekoek!
Ik geloof helemaal niet in die malligheid . . . zeg, wat moeten jullie eigenlijk met een haefijzer?
Ga uit mijn ogen, stuk ongeluk dat je bent!
Oom Donald! Kijk toch uit!
Dat ging ook al weer fout!

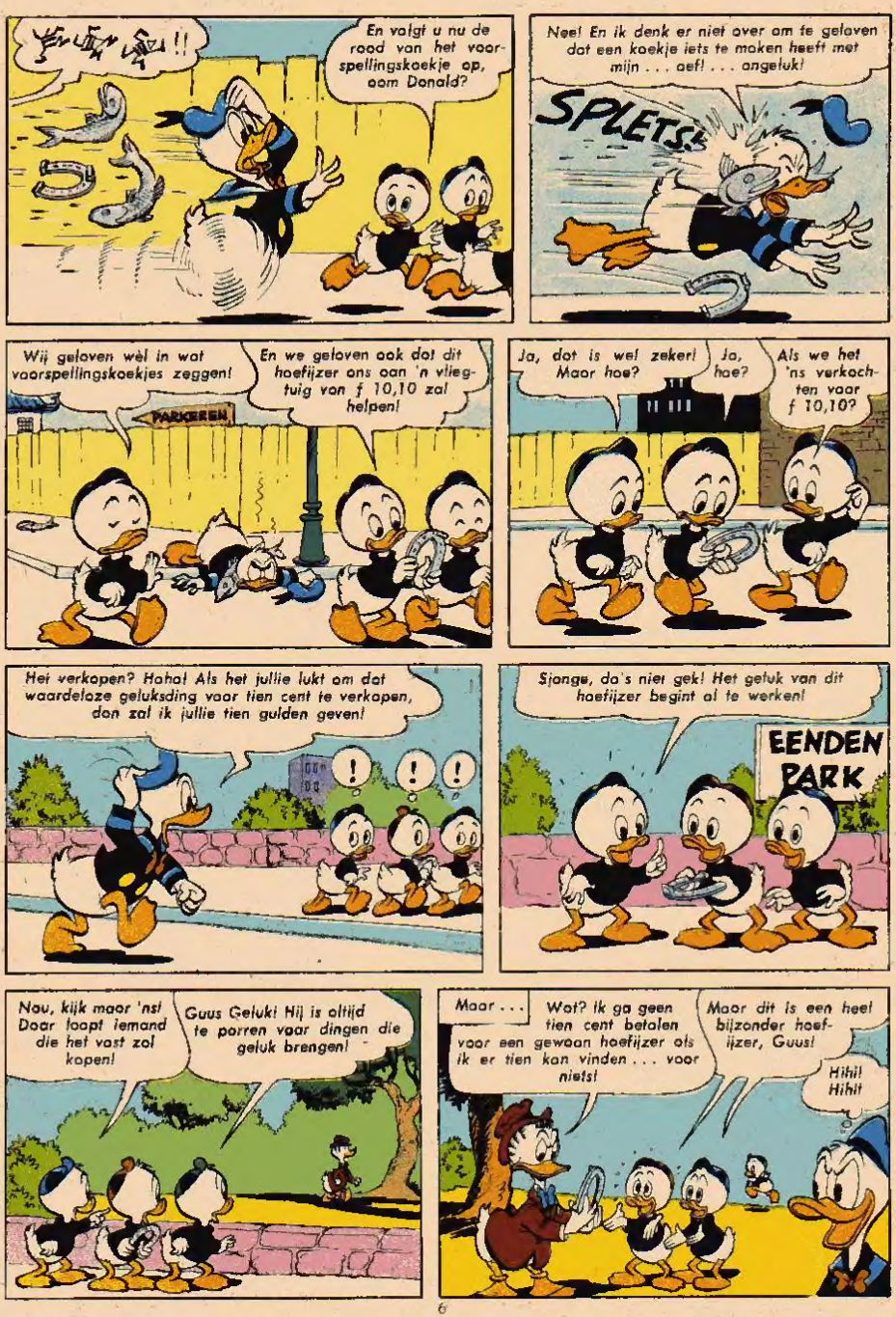
!!
En volgt u nu de rood van het voorspellingskoekje op, oom Donald?
Neel En ik denk er niet over om te geloven dat een koekje iets te maken heeft met mijn . . . oef! . . . angeluk!
SPLETS!
Wij geloven wèl in wat voorspellingskoekjes zeggen!
En we geloven ook dat dit hoefijzer ons aan 'n vliegtuig van f 10,10 zal helpen!
PARKEREN
Ja, dat is wel zeker! Maar hoe?
Ja, hoe?
Als we het 'ns verkochten voor f 10,10?
Hei verkopen? Hahal Als het jullie lukt om dat waardeloze geluksding voor tien cent te verkopen, dan zal ik jullie tien gulden geven!
Sjonge, da's niet gek! Het geluk van dit hoefijzer begint al te werken!
EENDEN PARK
Nou, kijk maar 'ns! Daar loopt iemand die het vast zal kopen!
Guus Geluk! Hij is altijd te porren voor dingen die geluk brengen!
Maar . . .
Wat? Ik ga geen tien cent betalen voor een gewoon hoefijzer als ik er tien kan vinden . . . voor niets!
Maar dit is een heel bijzonder hoefijzer, Guus!
Hihi! Hihi!

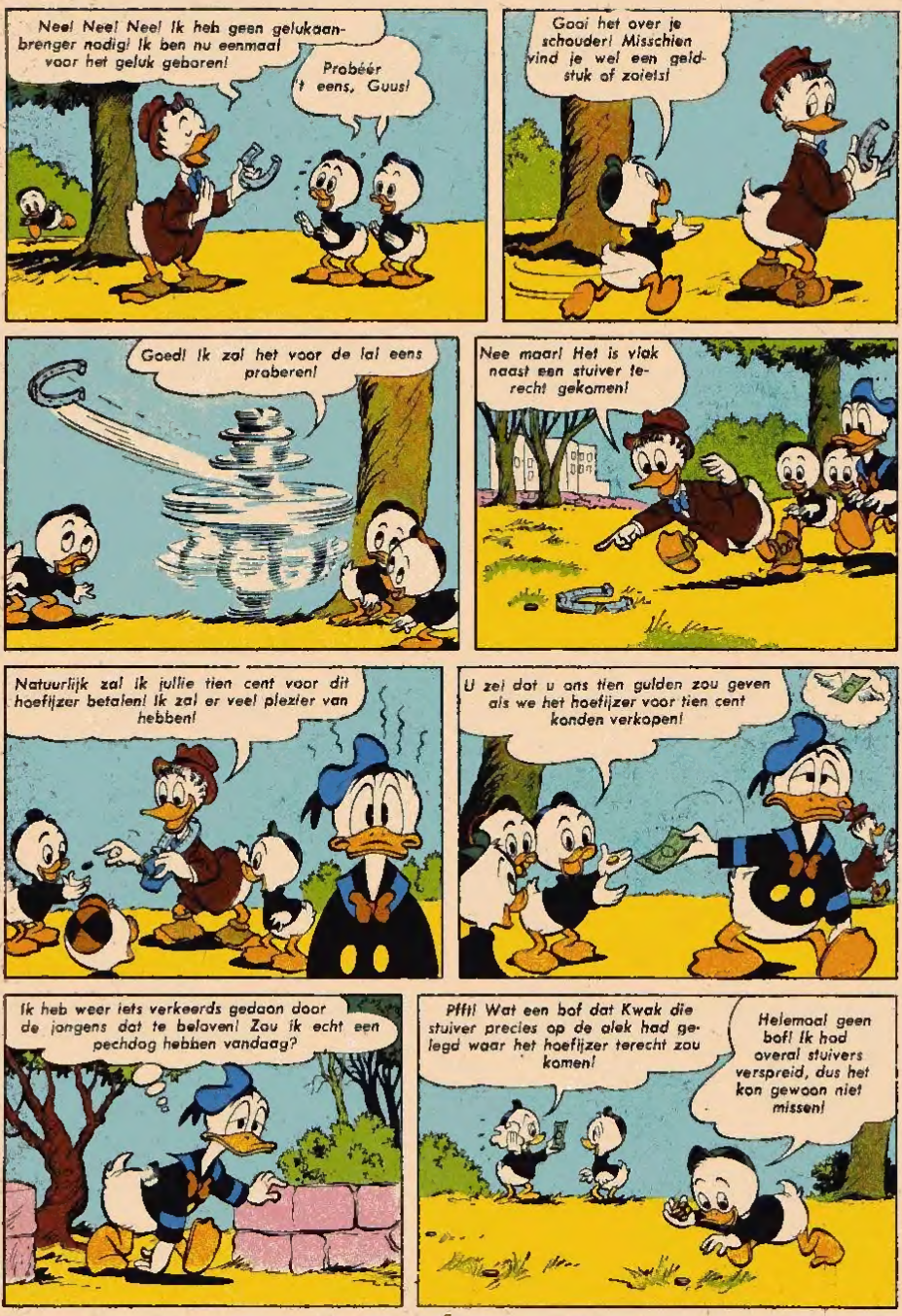
Neel Neel Neel Ik heb geen gelukaanbrenger nodig! Ik ben nu eenmaal voor het geluk geboren!
Probéér 't eens, Guus!
Gooi het over je schouder! Misschien vind je wel een geldstuk of zoiets!
Goed! Ik zal het voor de lol eens proberen!
Nee maar! Het is vlak naast een stuiver terecht gekomen!
Natuurlijk zal ik jullie tien cent voor dit hoefijzer betalen! Ik zal er veel plezier van hebben!
U zei dat u ons tien gulden zou geven als we het hoefijzer voor tien cent konden verkopen!
Ik heb weer iets verkeerds gedaan door de jongens dat te beloven! Zou ik echt een pechdag hebben vandaag?
Pfft! Wat een bof dat Kwak die stuiver precies op de alek had gelegd waar het hoefijzer terecht zou komen!
Helemaal geen bof! Ik had overal stuivers verspreid, dus het kon gewoon niet missen!

Dat voorspellingskaekje raadde me aan naar huis te gaan en in bed te kruipen! Ik dáe het niet! Ik ga ergens heen waar ik niets verkeerds kan doen!
Als ik hier bij het maeras rustig naar de watervogels blijf zitten kijken, zal me niets naars kunnen overkomen!
De tijd verstrijkt!
Het is vandaag onze geluksdag!
Ons vliegtuig daet het reuze goed, hè?
RRRRRR
Je kunt het tauw nog wel wat laten vieren! Het kan tat aan het maeras vliegen!
RRRRRR
Wat vreemd! Ik dacht dat ik iemand hoorde hijgen en puffen
PFFT! HIJG!
RRRRRR
Ik kan er niet achterkomen waar het geluid vandaan komt! Dat gesnor overstemt alles!
RRRRRR
Oejaei!
RRRRRRRR
AU!
PLONK!
We zullen een stok halen om u eruit te trekken, oom Donald!
Ik heb jullie hulp niet nodig, jongens! Maar de vent op wie ik sta, wel, zou ik denken!

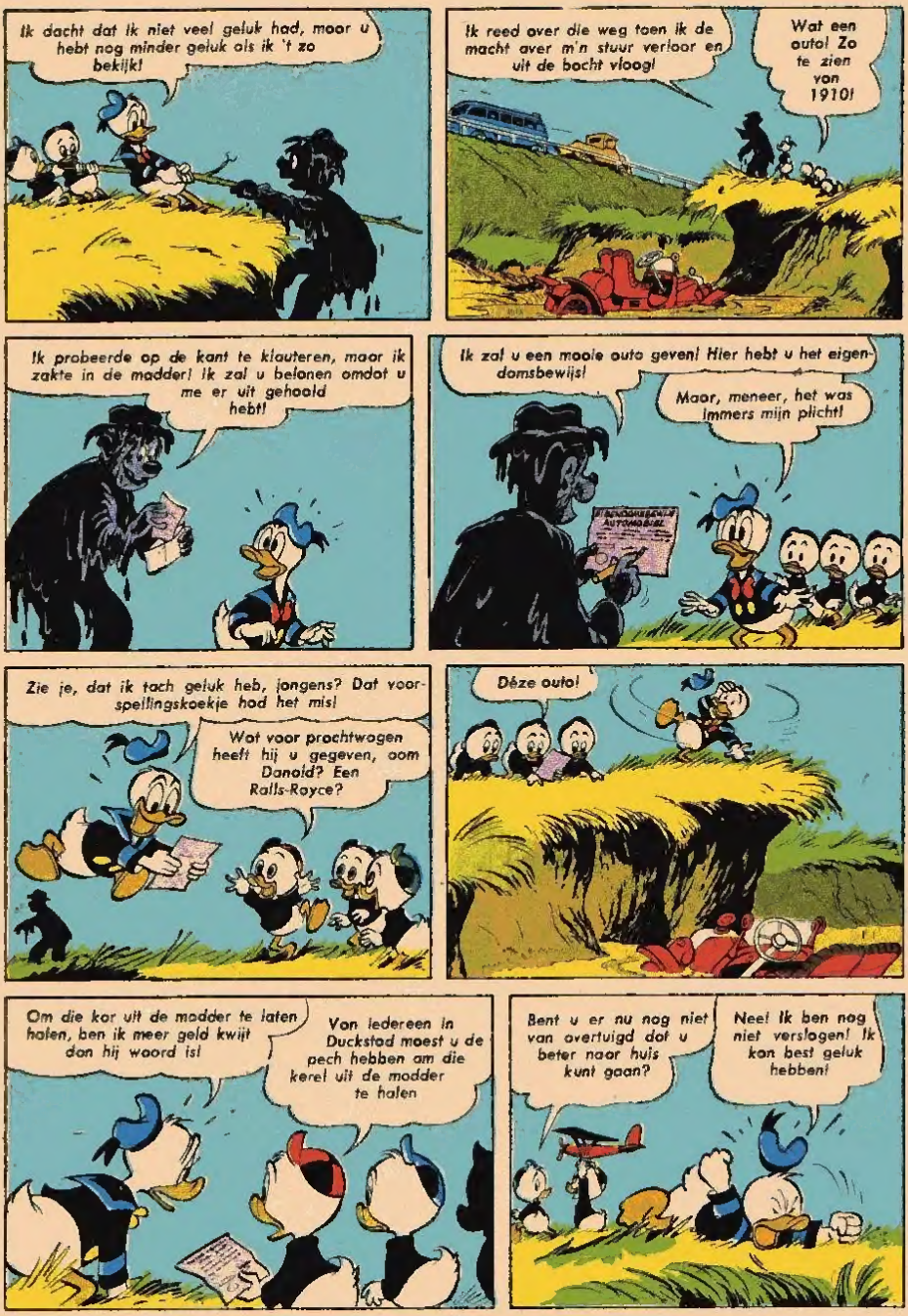
Ik dacht dat ik niet veel geluk had, maar u hebt nog minder geluk als ik 't zo bekijk!
Ik reed over die weg toen ik de macht over m'n stuur verloor en uit de bocht vloog!
Wat een auto! Zo te zien van 1910!
Ik probeerde op de kant te klauteren, maar ik zakte in de modder! Ik zal u belonen omdat u me er uit gehaald hebt!
Ik zal u een mooie auto geven! Hier hebt u het eigendomsbewijs!
Maar, meneer, het was immers mijn plicht!
Zie je, dat ik toch geluk heb, jongens? Dat voorspellingskoekje had het mis!
Wat voor prachtwagen heeft hij u gegeven, oom Donald? Een Rolls-Royce?
Déze auto!
Om die kar uit de modder te laten halen, ben ik meer geld kwijt dan hij waard is!
Von iedereen in Duckstad moest u de pech hebben om die kerel uit de modder te halen
Bent u er nu nog niet van overtuigd dat u beter naar huis kunt gaan?
Neel Ik ben nog niet verslagen! Ik kan best geluk hebben!

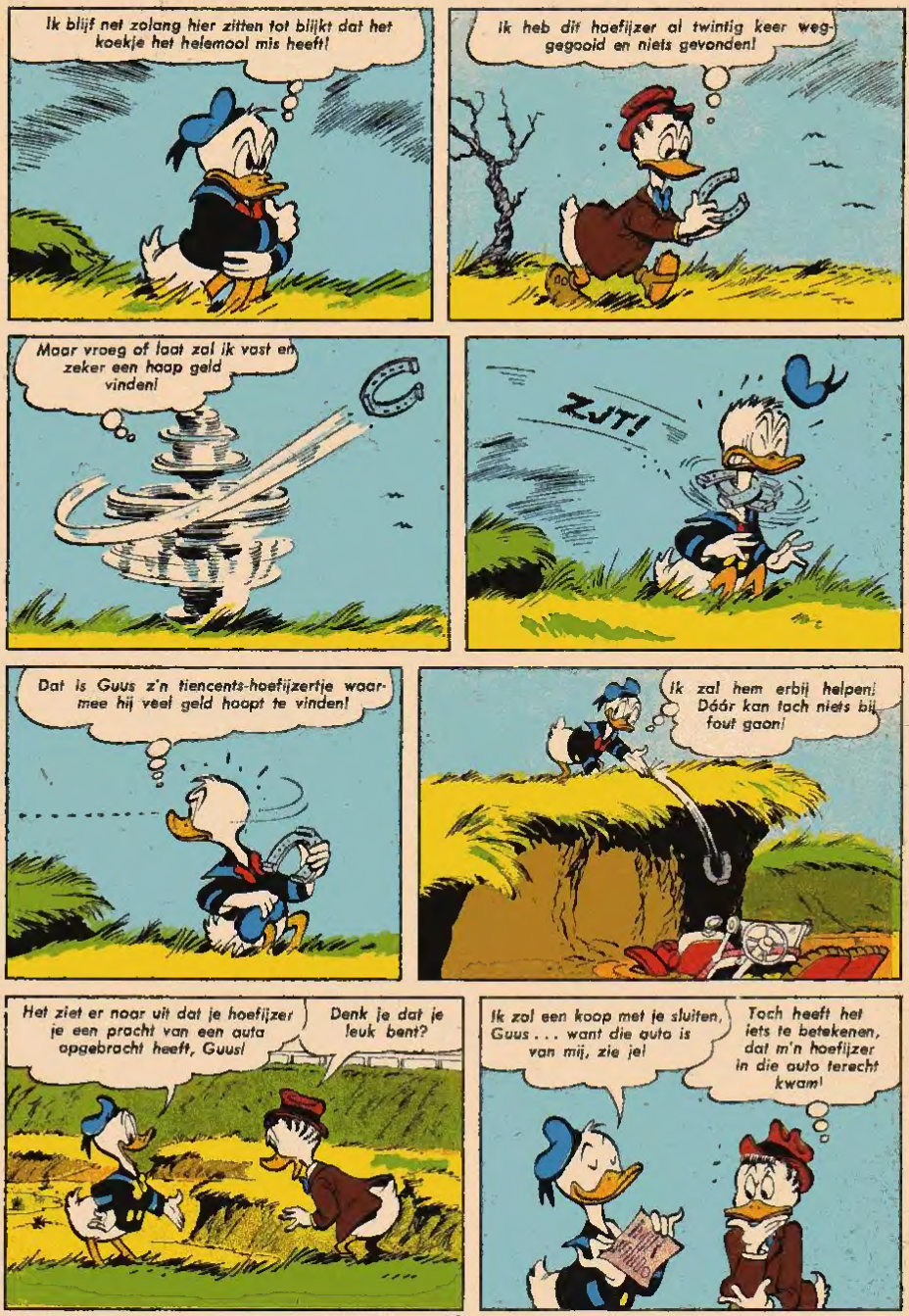
Ik blijf net zolang hier zitten tot blijkt dat het koekje het helemaal mis heeft!
Ik heb dit hoefijzer al twintig keer weggegooid en niets gevonden!
Maar vroeg of laat zal ik vast en zeker een haap geld vinden!
ZJJT!
Dat is Guus z'n tiencents-hoefijzertje waarmee hij veel geld hoopt te vinden!
Ik zal hem erbij helpen! Dáár kan toch niets bij fout gaan!
Het ziet er naar uit dat je hoefijzer je een pracht van een auto opgebracht heeft, Guus!
Denk je dat je leuk bent?
Ik zal een koop met je sluiten, Guus . . . want die auto is van mij, zie je!
Toch heeft het iets te betekenen, dat m'n hoefijzer in die auto terecht kwam!

Ik moet er op een of andere manier geluk mee hebben, dat kan niet anders
Ik verkoop hem aan jou voor tien gulden!

Goed! Ik heb het volste vertrouwen in mijn hoefijzer . . en mijn geluk!

Pech heeft op mij geen vat meer! Ik heb bewezen dat Chinese voorspellingskoekjes nonsens zijn!

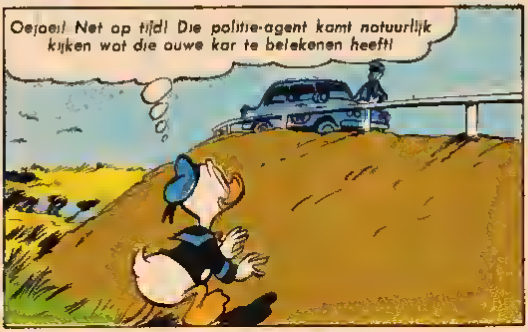
Oejoe! Net op tijd! Die politie-agent komt natuurlijk kijken wat die auwe kar te beteken heeft!

Weet u misschien van wie die bemodderde auto is?
Ja, hoor! Hihi! Van hem!

Meneer, die auto is het enige model uit 1910 dat nog bestaat! Ik wil hem graag kopen voor het museum in Duckstad!
Wat? Mij scheiden van mijn geliefde auto? Maar agent, dat kunt u toch niet menen?

Het museum heeft er graag vijfentwintig gulden voor over!
VERKOCHT!
Al weer mis!

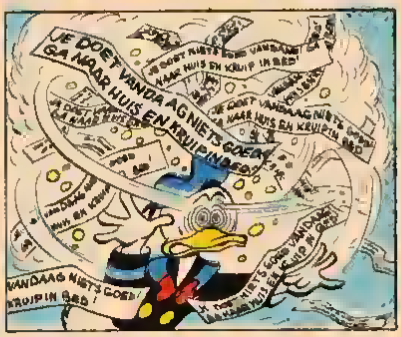
JE DOET VANDAAG NIETS GOED! GA NAAR HUIS EN KRUIP IN BED!

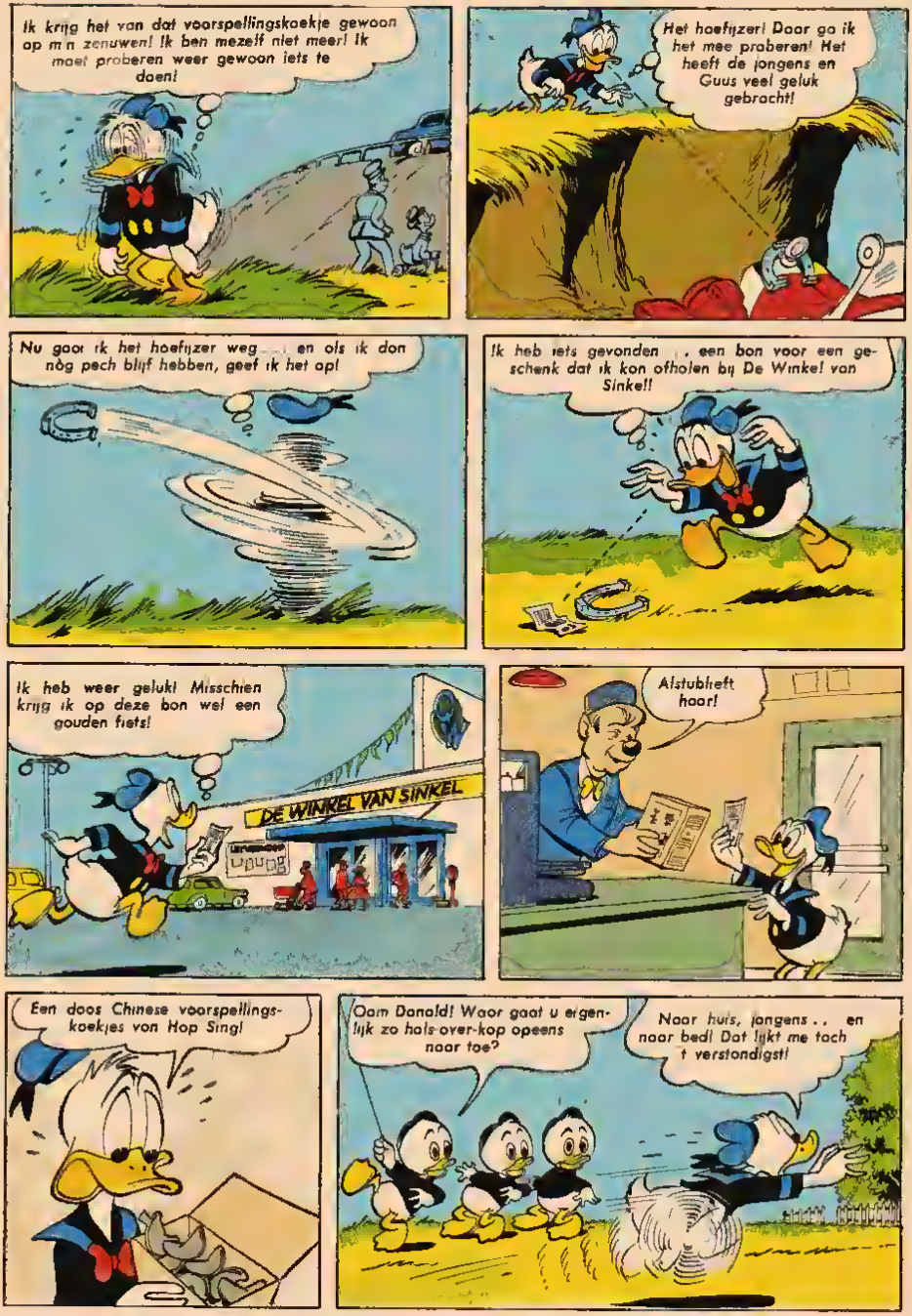
Ik krijg het van dat voorspellingskoekje gewoon op m'n zenuwen! Ik ben mezelf niet meer! Ik moet proberen weer gewoon iets te doen!
Het hoefijzer! Door ga ik het mee proberen! Het heeft de jongens en Guus veel geluk gebracht!
Nu gooi ik het hoefijzer weg... en als ik dan nòg pech blijf hebben, geef ik het op!
Ik heb iets gevonden... een bon voor een geschenk dat ik kon ofhalen bij De Winkel van Sinkel!
Ik heb weer geluk! Misschien krijg ik op deze bon wel een gouden fiets!
DE WINKEL VAN SINKEL
Afstubbeft haar!
Een doos Chinese voorspellingskoekjes van Hop Sing!
Oom Donald! Waar gaat u eigenlijk zo hals-over-kop opeens naar toe?
Naar huis, jongens... en naar bed! Dat lijkt me toch 't verstandigst!

ZO GING IK VAN START

door COEN MOULIJN

Wij voetbalden altijd in de Blokiandstraat in Rotterdam-noord. Meestal met een tennisballetje en twee schooltassen als doelpalen. In de laatste jaren van de tweede wereldoorlog, toen ik acht jaar was, kon je niet eens meer schoenen krijgen. Toen heb ik ook vaak op mijn blote voeten gespeeld. Vliegende klep, weet je wel, en drie maal corner penalty, precies volgens de regels zoals die overal ter wereld voor het straatvoetbal gelden. Die Bloklandstraat is een doodlopende straat en dat was goed vervelend. Want als er een agent aan kwam, kon je nergens naar toe vluchten. Omdat ik nogal klein en vlug was, kon ik weleens onder zijn armen door duiken, maar vaak ook had hij mij te pakken. De keren die ik op het politiebureau heb gezeten, zou ik niet kunnen tellen. Dan moest je altijd verkeersregels uit je hoofd leren, of iets dergelijks. Als ik nú met mijn auto door de stad rijd en ik moet af en toe bij een verkeersbord bepeinzen wat dat ook weer precies betekent, dan denk ik er vaak nog aan.

Als er een agent aan kwam, kon je nergens heen. Omdat ik klein was, kon ik weleens onder zijn arm door duiken, maar vaak had hij mij ook wel te pakken en dan

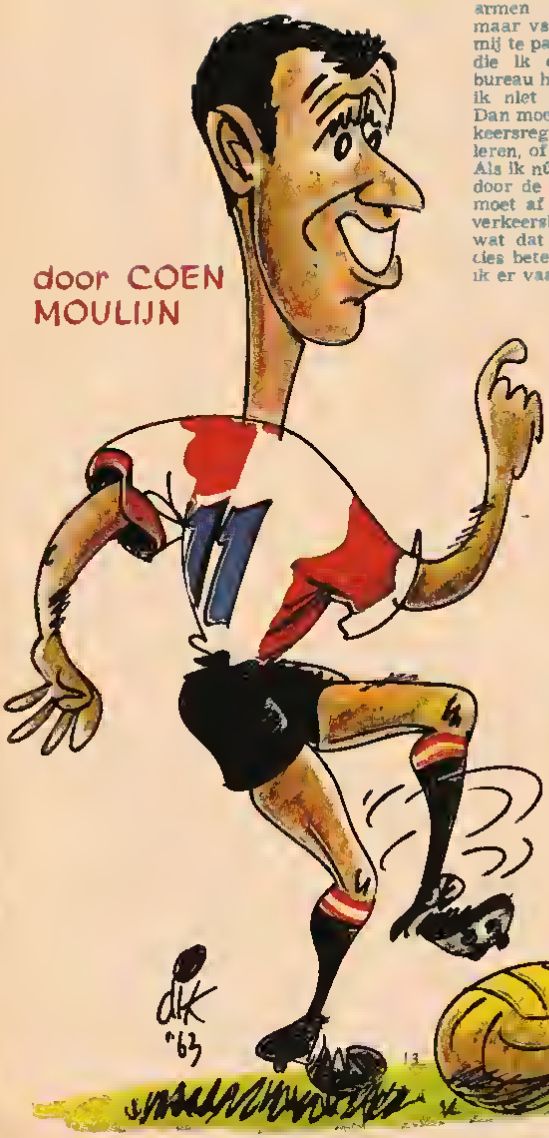

Als je 's avonds om een uur of zeven werd opgepikt door de politie, hielden ze je tot elf of twaalf uur vast, en als ik dan zo laat thuiskwam, kreeg ik van mijn vader een pak slaag op de koop toe. Maar ondanks de politie voetbalde ik vroeger altijd op straat. Wij speelden ook dikwijls tegen 'n andere straat. Dan waren wij meestal het sterkst, en dat was leuk natuurlijk. Toch ben ik van mijn vriendjes van toen de enige die in het beroepsvoetbal terecht ben gekomen.

Zo'n wedstrijd tegen een andere straat draaide nogal eens op ruzie uit. En dan moest er gevochten worden. Ik ben wel altijd een klein manneke geweest, maar vechten heb ik toen toch aardig geleerd. Voetballen en vechten zijn de enige sporten die ik van mijn leven heb gedaan. Als jongen van twaalf jaar ging ik spelen in Xerxes, de club van Faas Wilkes. De jongenselftallen geven ze daar namen, zoals De Leeuwtjes en De Beertjes. Daar werd elke dag zwaar getraind. Maar het was mij nooit genoeg, hoor! Al vlot zat ik als linksbuiten in het eerste elftal. Ik bleef ook aan straatvoetbal doen. Dat is heel belangrijk geweest voor mijn latere loopbaan als voetballer, geloof ik. Je hebt er enorm veel aan, weet je. Het is goed voor je lichaamsconditie en voor je reactievermogen. Dat kun je nagaan. Zo'n klein tennisballetje komt op stoepranden, tegen muren en springt alle kanten op. Dan moet je maar zien dat je de bal op je voeten houdt, ne?

WALT DISNEY
Hiawatha
Waar wigwam voor zijn, Zilverslang?
Voor mijn pop!
Zij nu zelf wigwam hebben!
Mij veel beter idee hebben!
?
Dit mooie hoed voor mij zijn!
Jij mij dat terug-geven!
Vader! Vader! U eens kijken moeten wat Hiawatha doen met mijn poppenhuis!

ZOEF!
Jij van zusjes speelgoed afblijven!
Ja, vader!
Mij dit niet mogen . mij dàt niet mogen . mij helemaal niks mogen!
TENG!
Mij ze zullen leren! Zij spijt zullen hebben!
Even later .
Vader! U dit briefje 'ns zien!
HMMM?
Mij voor goed weggegaan zijn!
Hiawatha
U hem terughalen, vader! (Snik!) Hij nog veel te klein zijn!
Jij stil zijn, Zilverslang!
Mij hem no zonsondergang gaan zoeken!

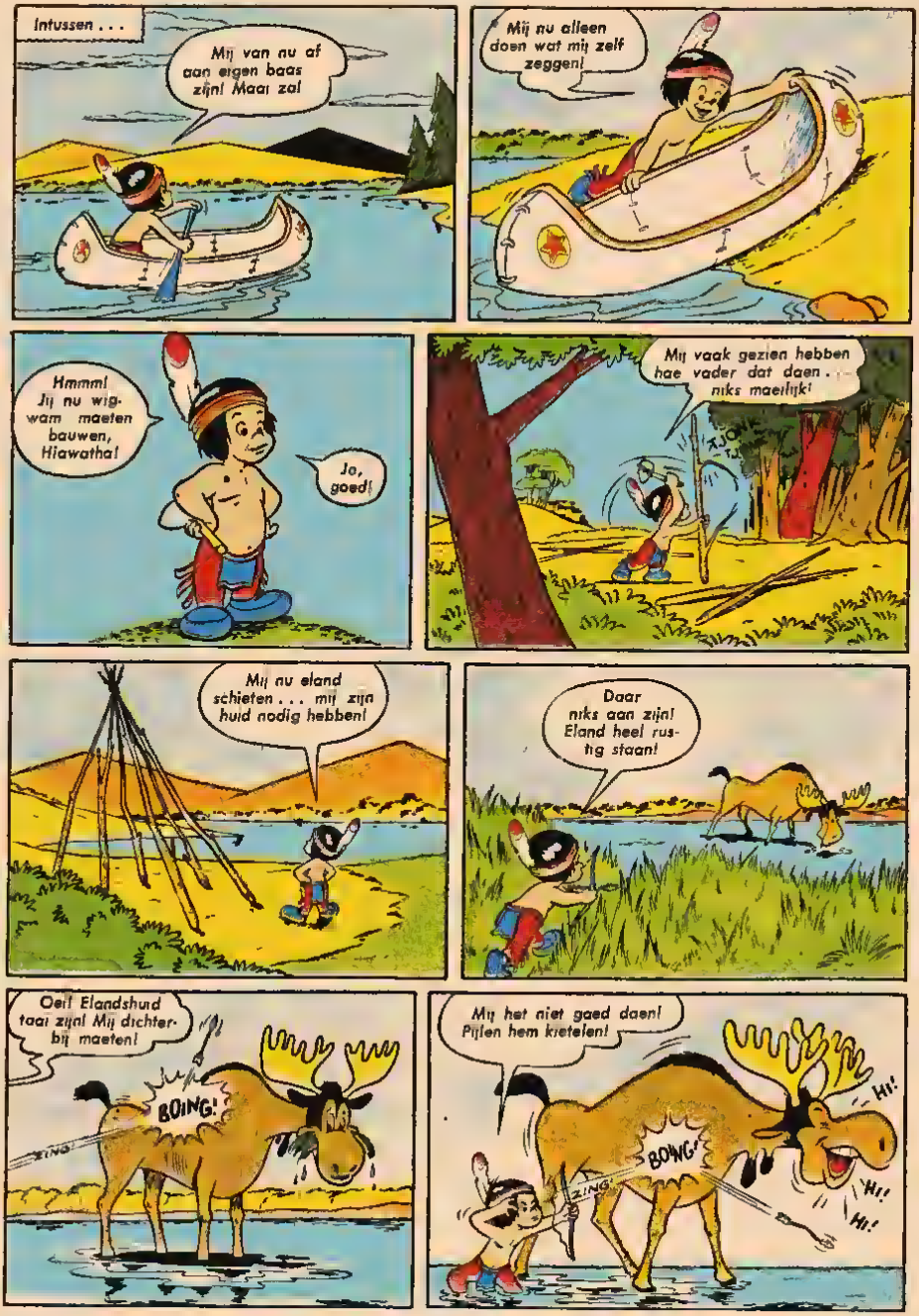
Intussen . . .
Mij van nu af aan eigen baas zijn! Maar zal
Mij nu alleen doen wat mij zelf zeggen!
Hmmm! Jij nu wigwam maeten bauwen, Hiawatha!
Ja, goed!
Mij vaak gezien hebben hae vader dat daen . . . niks maeilijk!
Mij nu eland schieten . . . mij zijn huid nodig hebben!
Daar niks aan zijn! Eland heel rustig staan!
Oeff Elandshuid taai zijn! Mij dichterbij maeten!
BOING!
ZING!
Mij het niet goed daen! Pijlen hem kietelen!
BOING!
ZING!
HI!
HI!
HI!

Vervolg op pag. 20

16. AFSCHEID VAN HET KRUISPUNT

PIPO en het HUMDRUM GEVAAR!

Verteld door WIM MEULDIJK

met prenten van JAN WESSELING

ZEG, meneertje Humdrum," roept Mammaloe, „onze Spoetel heeft de brand van uw huis geblust' Als hij er niet was geweest, bezat U nu alleen nog maar een hoopje as' Het zou een gewoon menselijk gebaar zijn als U het dier nu eens oprecht en hartelijk bedankte!" Ziezo, daar kan meneer Humdrum het mee doen' Het liefst zou hij hard weglopen, maar er staan zoveel mensen toe te kijken, dat hij er niet tussenuit kan knijpen' „Ahum!" zegt hij „Het is een vies diertje, deze waterstraalspuiter, maar ik eh.. ben hem erg brumm.. dankbaar! Ik zal dan ook niet nalaten hem een beloning te geven voor het uitblussen van het vuur mijner woning' Eh.. groenteboer, hier is een dubbeltje. Geef mij een appelsien!" De groenteboer haalt een sinaasappel uit zijn winkel, geeft hem aan Humdrum en die man loopt ermee naar de Spoetel, een beetje voorzichtig, want hij vertrouwt dat dier niet. Vlug goolt hij de sinaasappel naar de Spoetel, die hem opvangt en gretig opeet. „Goed zo!" zegt Humdrum, terwijl hij terugloopt. „Niemand zal kunnen zeggen dat Humdrum een gierig mens is' U heeft allen mijn daad van goedgeefsheid van dichtbij kunnen zien. Ik ben een goed man en een voorbeeld voor..."

Voor wié meneer Humdrum zichzelf een voorbeeld vindt, zullen we nooit horen, want op dat moment heeft de Spoetel het sinaasappeltje op, draait zich om en blaast in één ruk alle pitjes recht in de hals van meneer Humdrum „Hellup!" gilt die man „Ze schieten op me!" Hij neemt een sprong, duikelt bijna over de kop en tuimelt dan zijn eigen winkel in. „Benggg!" Het is een prachtige voorstelling; de toeschouwers klappen in hun handen en lachen hard.

„Hooggeacht publiek!" roept Pipo. „U heeft thans gezien wat u nooit eerder zag: brandblussing door een zeldzaam dier en de pit-beschieting van meneertje lastpost Humdrum! Maar dit is het einde van deze extra voorstelling; wij zijn allen zeer vroeg opgestaan en thans wordt het tijd om naar huis te gaan en een boterhammetje met thee te gaan slikken! Ik heb gezegd, jipsekeejoeple!" Dat zijn verstandige woorden en als je het goed beschouwt, zijn het eigenlijk ook de laatste belangrijke woorden van dit rommelige avontuur. Want hierna gaan alle gasten van Oma Tingeling en Oma zelf terug naar haar huisje om na te praten en uit te rusten, en er verstrijken vijf dagen zonder dat meneer Humdrum op komt dagen om met een of andere list te proberen het huis van Oma te veroveren. Als Pipo de zesde dag thuis komt van een wandelingetje, ziet hij de uitvinder Doctor Frommel in het schuurtje bezig met een zonderling knutselwerkje. „Sapperdeflap, meneertje Frommel," zegt Pipo, „wat heb je nou voor een malle flets gemaakt? Of is het een mislukte molen? Of een scheve hijskraan?" „Alles nieks goet geraden!" zegt de uitvinder „Was u hier aanschouwen, heer clowns, dat ies mijne nieuwste werkstuuk, ene speziale ausvindinkje, genaamd: de Hellbrik!" „Jaja," zegt Pipo, „ik snap er niets van' Waar is die Hell dinges voor nodig?"

„Vóór mijzelven!" roept Frommel „Zoals u weten, bien ik hier ja aankomen waalen miet die stormwiend! Ik kan ja echter nieks langer wachten tot die wiend oemgedraaid ies en deshalve zal iek ja zelve teruug vliegen naar mijne land met deze vliegdinks' Snapt u wel!" Diezelfde middag nog vertrekt Doctor Frommel! Hij krijgt een grote tas mee van Oma met

broodjes voor onderweg en met stukjes uitvindingen die hij in haar huisje heeft laten rondslingeren, en dan stapt hij in zijn Helibrik en roept: „Dag liebe mensjen, es waar voor mij ene grote genoegens miet u allen kennies te maken! Iek zal u niemaals vergeten!"

„Wij u ook niet, meneer de uitvinder!" roept Oma. „Het was leuk dat je kwam, aardig dat je een tijdje bleef en het is fijn dat je weggaat, want een mens is zijn leven niet zeker met zo'n uitvinder om zich heen!" Doctor Frommel bedankt voor deze hartelijke woorden, schudt Pipo de hand en roept: „Lets nu maal alien goet op! Deze masjien werkt abzoluut geloldioos!"

Doctor Frommel drukt op een knopje, er klinkt een geweldige ontploffing, blauwe en paarse rookwolken paffen rond en de grond trilt! Alle toeschouwers krijgen een hoestbui, maar Pipo houdt een zakdoek tegen zijn wipneus en gaat in de rook naar Doctor Frommel en de resten van de helibrik lopen zoeken. Hij vindt niets. In alle herrie schijnt de Doctor toch opgestegen te zijn, al ging het dan niet helemáál geruisloos! Petra zegt dat ze boven de bomen nog net een stip zag zwaaien en daarna verdwijnen, dat moet hem gewoest zijn! „Sapperdeflap!" zegt Pipo. „Dat was het klapstuk van de week! Afscheid van een malle uitvinder!" Maar het is die week nog niet afgelopen met afscheid nemen. De volgende dag staat de smid uit het dorp voor de deur.

„Goedendag!" zegt hij. „Woont hier die clownsfamilie? Ik breng het wiel van hun woonwagen terug en den nieuwe achter-as! Ah, daar staat die kar, ik begin meteen met het repareren!"

Diezelfde ochtend komt het herstelwerk aan de circuswagen gereed en Mammaloe pakt de koffers netjes in. „We moeten weer verder, Oma Tingeling," zegt Pipo, „het was hier heel fijn en ik heb nog nooit op zo'n merkwaardige plek gelogeerd als in uw huisje! U heeft beslist geen saai leventje, mevrouw de Oma! Er zullen nog heel wat merkwaardige dingen komen aanwaaien, denk ik, maar pas goed op meneer Humdrum, want hij zal heus wel weer 'ns komen om uw huisje proberen af te kopen!" „Ach, die man hoort er nu eenmaal bij," zegt Oma Tingeling. „Het is jammer dat jullie weggaan, maar erg lang zal het hier heus niet stil blijven!"

Diezelfde middag haalt Pipo het ezeltje Nononono uit een weiland en spant het trouwe dier weer voor de woonwagen. De koffers worden ingeladen, de schone gordijntjes opgehangen en dan is alles gereed voor het vertrek. „Dag mevrouw Oma!" zegt Mammaloe. „Nog wel duizendmaal bedankt voor de keurige ontvangst! Wij moeten altijd weer verder reizen om overal voorstellingen te geven en we zien veel van de wereldbol, maar ik benijd u toch een beetje om uw rustige huisje en uw vaste stoep! Tot ziens, mevrouw!" Petra geeft Oma een zoen, en dan geeft Pipo het startsein. „Hup Nononono," roept hij. „Vooruit met de voetjes, m'n ezelsvel! We gaan weer nieuwe plekjes zoeken achter de horizon! Van dit avontuur kunnen we toch wel zeggen: alles is goed afgelopen!" Oma Tingeling kijkt de wagen na tot hij om de bocht in de verte verdwijnt. „Wat een aardige mensen waren dat!" mompelt ze. „Ze hebben me een gezellige tijd bezorgd!"

EINDE

Mij nu nog eten moeten hebben, want mijn maagje rommelen!
Ah! Konijneboutje heerlijk zijn! Opgepast
?
Jij beter ogen dicht kunnen doen! Jij dit vast niet leuk vinden!
Hmmm . . . mij merken jij nog nooit pijl gezien hebben.
KNAUW!
KNAUW!
KNAUW!
Jij omdraaien! Dat voor allebei makkelijker zijn!
?
Nu don, konijntje . . . (Slik!)
Mij het niet kunnen
Nou, er nog wel ondere dingen zijn om te eten!
Mij zolm goon vongen! Dat ook erg lekker zijn!

Zij antzettend glibberig zijn!
Mij deze zullen vangen!
HAP!
OEI! OEI!
WIESJ!
Uit de weg, zalm! Ik duiken in water!
Mij misschien ook beter geen vis kunnen eten!
Mij drijfnat zijn! Mij vlug vuurtje stoken om droog te worden!
Vuur vannacht ook wilde dieren bij mij vandaan houden!
Later ...
Mij vader vaak stenen tegen elkaar hebben zien slaan om vuur te maken!
KLENK!
KLENK!

Het steeds donkerder worden! Mij niet veilig zonder wigwam of vuur!
Er veel geluiden uit het bos komen! Mij hier niet blijven!
GRRAUW!
OEHOE
GROINK
OEWOE
Mij in boom slapen! Het door veilig zijn!
GRRR!
HELP!
Mij vergeten zijn dat boskat ook in bomen slapen!
Er maar één plek zijn waar mij zeker veilig zijn!
GRRRR!
SSSSS!
Intussen . . .
U hoost maken, vader!
De sporen van kleine Hiowotha die kont heen gaan!
Mij weten hij in gevaar zijn!
Oejoei!

Vaetafdrukken gaan naar 't water! Hiawatha met kano naar overkant gevaren zijn! Wij hem vanavond niet zullen vinden!
Maar wij dat mòeten! Er aan de overkant wilde dieren zijn!

Hij het verdienen am bang gemaakt te warden!

Kom! Wij teruggaan naar wigwam! Hij daar misschien zijn!
Maar, vader...

Hoe hij in wigwam zijn kunnen als hij over meer zijn?
Luister

ZZZZZZZZ
Er wel iemand in wigwam zijn!

Het kleine Hiawatha zijn! Hij thuis gekomen!
Z Z Z Z
Hoe u weten hem hier te zullen vinden?

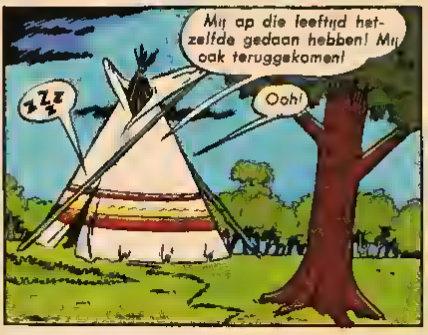
Mij op die leeftijd hetzelfde gedaan hebben! Mij oak teruggekomen!
Z Z Z
Ooh!

geschreven door
JOOP TERMOS
geïllustreerd door
GERARD VAN STRAATEN

Het vakantiegeld dat de eersteklassers van de muloschool in Ryndam hebben verdiend voor hun klasgenoot Paul Verkerk, die bijna van een ongeluk is hersteld, is gestolen uit een kast in de leraarskamer. Hetty Bron heeft de dief bij de school gezien en heeft ontdekt, dat hij een merkwaardige gewoonte bezit: hij breekt alle door hem afgestreken lucifers doormidden. Onder leiding van de sportleraar, meneer Veldman, ondernemen de eersteklassers een speurtocht, waarbij zij overal zoeken naar gebroken lucifers. Ze vinden inderdaad een spoor, maar het spoor is door de hbs'er Hans de Kloet opzettelijk uitgezet. Pieter van Gelder heeft hem over het spoorzoeken verteld. Uit schaamte hierover wil Pieter vluchten...

BIJ het station heerste een drukte van belang, de mensen stroomden in en uit; Pieter had er nauwelijks oog voor. Slechts één gedachte hamerde door zijn hoofd „Vluchten — ik wil ze nóóit meer zien"

Hij liep de grote hal van het station binnen. Maar hoe moest hij de perrons bereiken? Hij had geen geld, zelfs geen dubbeltje om een perronkaartje te kopen. Pieter drentelde besluiteloos door de hal, maar opeens stapte hij brutaalweg naar de smalle gang die langs het loket van de kaartjescontroleur naar de perrons voerde. Hij stelde zich in de rij van voortschuifelende reizigers op. Pieter hoopte dat hij

ALLEEN Voor EEN

onopgemerkt langs de controleur zou kunnen glippen. Hij kwam dichter en dichter bij het loket waar de kaartjes werden geknipt. En het lukte! Vlak voor Pieter liet een man zes kaartjes zien. „Voor mijn vrouw, voor mij en voor m'n kinderen,' zei de man, terwijl hij met een duim naar achteren wees, waar de rest van zijn gezin volgde. „In orde!" bromde de controleur en hij liet de man doorlopen. Pieter volgde de man op diens hielen en de controleur dacht dat hij bij de kinderschaar van de man hoorde. Toen hij enkele meters van het controleurshokje verwijderd was, begon Pieter sneller te lopen. Stel je voor dat de controleur zijn bedrog toch nog ontdekte. Misschien zou hij hem dan wel laten arresteren. Pieter rende een trap op en kwam op een breed perron terecht. Aan beide kanten van het perron stonden treinen gereed voor vertrek. Pieter weifelde. Zou hij een van de treinen binnenstappen en brutaalweg in een coupé gaan zitten? Nee, de conducteur in de trein zou 'm vast en zeker snel ontdekken en bij het eerstvolgende station aan de dienstdoende chef overgeven. Pieter liep besluiteloos over het perron. „Waar moet je heen — welke trein zoek je?" hoorde hij achter zich een stem vragen. Pieter keerde zich geschrokken om en zag de perronchef, die hem vragend aankeek. Pieter zei niets. „Nou..... geef eens antwoord," drong de chef aan.

„Eh — ik wacht op m'n vader," hakkelde Pieter. Zou de chef hem wantrouwen? Nee, hij lachte begrijpend en zei: „Ik hoop voor je dat je vader snel komt. Sta je wel op het goede perron?" Pieter' knikte heftig met zijn hoofd. „Je kunt gerust in de wachtkamer gaan zitten tot de trein van je vader binnenrolt. Zeg maar dat ik je daar voor toestemming heb gegeven," zei de vriendelijke chef. „Goed meneer, dank u wel meneer," antwoordde Pieter snel en hij liep in de richting van de wachtkamer. Vlak bij de wachtkamer keek hij schichtig om. Gelukkig, de chef was niet meer te zien. Pieter dacht na. Zou hij in de wachtkamer gaan zitten? Maar dan zou er van zijn vlucht niets terecht komen, de chef zou hem na een paar kwartier weer aanspreken en vast lastige vragen stellen. Toch kon hij niet op het perron rond blijven drentelen. Hij liep voorbij de wachtkamer en tuurde langs het perron. Daar, 'n flink stuk van het station verwijderd, zag hij een rangeerterrein, waar de goederentreinen aan en afreden. „Daar ga ik heen!" mompelde hij vastberaden. Pieter liep naar het einde van het perron en keek voor alle zekerheid nogmaals achter zich. Niemand volgde hem, er werd niet op hem gelet. Pieter liep over een spoorbrug. Er naderde een trein en hij moest zich dicht tegen de brugleuning dringen, z'n hart bonsde fel en het gedaver van de treinwielen op de ijzeren rails deed hem trillen van angst. Toen de trein voorbijgeraasd was, liep Pieter snel verder. „Hé, waar ga je heen?" riep een man in een blauwe kiel. Hij was enkele honderden meters van Pieter verwijderd en had zijn handen rond zijn mond tot een

toeter gevormd om het geraas van een rangerende trein te overstemmen Pieter bleef een kort moment roerloos staan De man liep op hem toe en wenkte Pieter naderbij te komen Hij zag er breed, sterk en boos uit Pieter rende weg, hij sprong over rails holde langs wissels zag een spoordijk klom er snel overheen en liet zich aan de andere kant van de dijk naar beneden zakken Daar verstopte hij zich tussen hoge stapels dwarsliggers ‚Hela, staan blijven staan blijven!" hoorde hij de man roepen maar Pieter was veel te bang om aan dit bevel te gehoorzamen Hij dook ineen achter de houten balken en hoorde de klossende voetstappen van de man naderen ‚Kom te voorschijn!" riep de man nijdig Pieter verroerde zich echter niet Zijn achtervolger liep langs de stapels dwarsliggers z'n schoenen knarsten in het grint en vlak bij Pieter bleef hij staan Had hij hem ontdekt? Pieter die zijn hoofd eerst tussen zijn knieen verborgen had, hief zijn hoofd op en keek voorzichtig om zich heen Nee de man was niet te zien, hij was niet ontdekt De jongen dook weer in elkaar Er naderde een tweede man die met Pieters achtervolger een gesprek begon

Zeg Bertus waarom liep je zo hard? Man het leek erop alsof je door een tiger achterna werd gezeten ' zei hij lachend Het is helemaal niet om te lachen ' antwoordde Bertus grimmig Ik zag een knaap over het terrein lopen ik riep dat-ie moest blijven staan, maar dat snertjong nam de benen en nu kan ik m niet meer vinden

Ai, da's niet zo mooi,' gaf de ander toe t Is hier voor zo n knaap met al de rangerende treinen levensgevaarlijk, waar liep-ie heen?

Wist ik het maar,' zei de eerste man Hij heeft zich verstopt of hij is verder gerend Hier tussen de dwarsliggers is er geen beginnen aan Probeer 'm daar maar eens op te sporen Daar ben je gauw een paar uur mee kwijt Misschien is hij wel onder het prikkeldraad langs het terrein doorgekropen en teruggegaan naar de stad Ik ga weer aan het werk maar eerst waarschuw ik de chef

De twee mannen verwijderden zich en Pieter slaakte een diepe zucht van opluchting Hij was op het nippertje aan zijn achtervolger ontkomen Door de angst ontdekt te worden, had Pieter korte tijd zijn plan om te vluchten vergeten Maar nu de mannen waren verdwenen peinsde hij weer verder over zijn vlucht uit Rijndam om meneer Veldman en de eersteklassers nooit meer te zien noóit meer Pieter had heel veel medelijden met zich zelf Daar zat-ie dan tussen stapels dwarsliggers en er was niemand om hem te helpen of te troosten hij voelde zich verschrikkelijk eenzaam t Liefst was hij een potje gaan huilen maar hij drong zijn tranen terug een vluchteling mocht niet kinderachtig zijn hij moest zich als een man gedragen Bezefte hij dan niet dat zijn vlucht alleebahalve manhaftig was? Vlak bij de stapel dwarsliggers kwam een goederentrein knarsend tot stilstand Pieter veerde omhoog, schuifelde langs de dwarsliggers en keek om een hoek van de stapel balken.

Wat een geluk! Pal voor hem stond een trein, bestaande uit een lange reeks goederenwagons.

„Staatsmijn-West", was er met grote krijtletters op geschreven, de trein zou dus vermoedelijk naar het mijngebied rijden Pieter bedacht zich niet lang, schoof met veel moeite een van de schuifdeuren open kroop naar binnen en schoof de deur weer achter zich dicht

Langzaam wendde zijn ogen aan de donkerte in de wagon; alleen door de kieren in de wanden drong schaars daglicht naar binnen Pieter wachtte op het vertrek van de trein. Hij sloot de ogen en voelde opeens hoe vermoeid hij wel was Het duurde niet lang of hij dommelde in slaap Eenmaal schrok hij wakkar, doordat een spoorwegarbeider met een grote hamer tegen de wielen van de wagon sloeg Toen de dreunende slagen zich waer verwijderden, werd Pietar opnieuw door slaap overmand Hij opende de ogen waer toen de lange trein zich in beweging zette, hij hoorde de fluit van de loc gillen Er drong geen daglicht meer door de kieren van de wagonwanden, het was dus avond geworden Plotseling werd Pieter bang Hij wilde niet meer vluchten, hij wilde naar huis naar zijn bed, zijn wegkruipen onder de dekens Maar het was te laat, De trein reed sneller en sneller, de wielen daverden door de wissels an de jongen voelde zich zó wanhopig dat hij zijn tranen niet maar kon bedwingen

TERWIJL Pieter zijn angstige avonturen beleefde op het rangeertarrein, hearsta er onder de eersteklassers grote opwinding Pieter van Gelder was verdwenen! Nadat meneer Veldman in hat stadspark de hbs'er Hans de Kloet erop had betrapt een spoor van gebroken lucifers te hebben uitgezet, wes Pieter plotseling onvindbaar Meneer Veldman en de laerlingen hadden het park doorzocht, maar ham nergans kunnen vinden De sportleraar keek erg bezorgd

„Malle knaap standjes kan hij niet verdragen,' mompelde hij en hij voegde eraan toe ‚Pieter is vermoedelijk naar huis gegaan Laten we 'm daar maar opzoekan en denk erom jullie moeten hem niet plagen. Pieter had ons geheim niet aan Hans de Kloet mogen verreden Maar hij deed hat niet opzettelijk Toegegeven, het was dom van hem, maar hij pleegde toch geen écht verraad. Als we 'm hebben gevonden, zullen we er niat meer over spreken Is dat begrepen?"

„Ja, ja," klonk hat uit alle monden en de atem van Hans de Kloet schalde boven het geroep van de anderen uit Hij vond het ellendig dat Pieter verdwenen was en voelde zich aan die verdwijning een beetje schuldig Als hij geen wraak op Pieter had willen nemen door het valse spoor uit te zetten zou het niet gebeurd zijn Hopelijk was Pieter naar zijn huis gegaan dan hoefden ze zich verder geen zorgen te maken Maar de wens van Hans de Kloet bleef onvervuld Pieter van Gelder was niét naar huis gegaan

Meneer Veldman was erg teleurgesteld hem niet thuis aan te treffen en hij vertelde Pieters moeder over het gebeurde Tijdens het bezoek van de sportleraar kwam ook Pieters vader thuis

‚Hij doet weleens domme dingen hij kan het slechi verdragen als hij fouten maakt hij is al eens van huis weggelopen misschien komt-ie straks hierheen maar daar kunnen we toch niet op wachten, we moaten de politie waarschuwen," meende Pieters vader die volkomen kalm bleef

Zo denk ook ik erover het spijt me dat het gebeurd is ik had zoiets niet verwacht ' zei meneer Veldman Ik kan mij de situatie best begrijpen antwoordde vader Van Gelder Pieters vader en meneer Veldman liepen omringd door de eersteklassers, naar het politiebureau Terwijl de leerlingen buiten wachtten voerden de twee mannen een gesprek met de wachtcommandant

Hm dus uw zoon is vermist? Hoe ziet de knaap eruit? vroeg hij aan Pieters vader Deze gaf een korte beschrijving van zijn zoon ‚Rood weerbarstig haar Blauwe ogen Hij draagt een spijkerbroek basketballschoenen en een rode trui '

De wachtcommandant bladerde door een stapeltje papieren voor hem „Juist dat klopt," zei hij Vader Van Gelder en meneer Veldman keken hem gespannen aan „Is mijn zoon gevonden?" vroeg Pieters vadar „Nee hij is niet gevonden maar wél gesignaleerd door een spoorwegarbeider een rangeerder Uw zoon bevond zich op het rangeerterrein naast het station de rangeerder zag hem en gelastte uw zoon naar hem toe te komen Maar de knaap rende weg en hij werd niet teruggevonden '

‚Maar hij moét worden gevonden zei meneer Veldman De wachtcommandant keek nadenkend naar de sportleraar en Pieters vader en mompelde Natuurlijk moeten we uw zoon terug vinden Maar het is best mogelijk dat hij zich in een trein heeft verstopt en als die trein inmiddels is vertrokken wordt het opsporen van de jongen niet zo eenvoudig

Hoe zal het Pieter verder vergaan op zijn vlucht? Zijn ondeordachta daad kan nog weleens oare gevolgen hebben . . - Enfin, volgende week weten we meer!

ditjes en datjes van Donald Duck

HEB JE DIE AL?

VEEL postzegelverzamelaars in Nederland zijn in het bezit van een complete verzameling Nederlands-Nieuw-Guinea. Een heel moeilijke opgaaf was het bij elkaar brengen van deze zegels niet. Het „verzamelgebied" was tenslotte wel te overzien. de eerste zegels verschenen in 1949, de laatste in september van 1962. Alle uitgaven waren in ons land verkrijgbaar aan de PTT-filatelistenloketten. Menigeen heeft zijn verzameling afgerond met een of beide series Untea-opdruk op de Ned.-Nieuw-Guinea-zegels die de Verenigde Naties hebben uitgegeven tijdens het overdrachtsbewind. Misschien kan hieraan ook de hier afgebeelde zegel toegevoegd worden. Het is een uitgave van de postadministratie van de Verenigde Naties als herinnering aan het werk van deze organisatie op Nieuw-Guinea en ook hier lezen wij weer het woord Untea. Om nu helemaal volledig te zijn wat betreft Nieuw-Guinea op postzegels in Indonesië verscheen indertijd, als welkom, een serie van drie stuks met West-Irianmotieven erop.

DE BOOM IN....

Drie vrij jeugdige knapen in Argentinië hadden er genoeg van om bij moeders pappot te blijven zitten.
Ze wilden graag zelfstandig zijn en vestigden zich tenslotte in een boom. Ze klommen om hoog en met behulp van takken bladeren, papieren en lappen bouwden ze een huis, nou ja een huis, laten we zeggen een nest. Dat past beter bij een boom.
Met een touwladder bereikten ze hun verblijfplaats en 's avonds als ze gingen slapen trokken ze de ladder in.
Alles ging goed totdat de politie hun vreemde woonplaats ontdekte en dit betekende het einde van het avontuur.

„RUIMTEVAARDER" TED

Jarige Ted vindt „je-van-het"
Zijn fonkelnieuwe autoped

Op zijn „raket" suist kleine Ted
Als ruimtevaarder langs hun flat

Oh, wat een pret, daar vliegt die Ted
Het luchtruim in met d'autoped

En 't autopedje nieuw en net
Wordt keurig op de maan gezet.

Ted raakt in nood, maar wordt gered,
Precies op tijd valt hij in bed!

AUTO IN DE MIST

Dit gebeurde op een mistige dag in de afgelopen herfst. Niet in Londen, maar in Limburg. Een automobilist kwam in zo'n dichte mist terecht, dat hij de weg niet meer kon onderscheiden. Hij reed langzaam verder maar raakte tenslotte toch uit de koers en belandde via een weiland in een greppel.
Op eigen kracht kon de wagen niet meer wegkomen.
Er zat niets anders op dan hulp te gaan halen.
Na een kwartier lopen kwam de automobilist bij een boerderij. De boer die er woonde, was direct bereid met zijn tractor de auto uit de greppel te gaan slepen, maar ... de mist was zo dicht dat de wagen niet meer teruggevonden kon worden.
Tenslotte ging de eigenaar van de auto maar per trein naar huis.
Toen de volgende dag de mist was opgetrokken, keerde hij terug om zijn auto, die nog rustig in de greppel stond, op te halen.

POEZEN-PENSIOEN

Een goed verzorgde oude dag lokt iedereen aan. „Maar laten we wat dat betreft ook aan onze dieren denken," zei een aantal mensen in New York en ze richtten een poezenpensioenclub op. De leden van deze club kunnen voor hun dieren rentezegels plakken, dan heeft poes een zorgeloze oude dag, want op een bepaalde leeftijd — als ze zo oud is, dat ze geen muizen meer kan vangen — krijgt ze een wekelijkse uitkering, waarvan ze, zolang ze leeft, gemakkelijk rond kan komen.

TOM POES en het GOUDEN BOEK

Helaas! Ik heb 't werkelijk niet meer . . . 't Is weg!!
Gaat u het dan meteen zoeken?!
Nee hoor! Het eten staat al vier weken klaar.
Goed, vrouwtje, ik haap alleen dat het boek niet in handen van onwetenden is gevallen.
Ik vind het maar 'n geheimzinnig boek, heer Ollie. We kunnen het beter gesloten laten.
Och kam, je haeft niet zo gauw bang te zijn, jonge vriend.
Kijk, het is gewaon een sprookjesboek. Het formaat is wat fars, maar de prenten zijn levendig.

Ja, heel levendig, heer Olliel 't Bootje schommelt echt! Hoe kan dat . . .
PLOP!
PLOP!

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. Nederland: Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à f 3.25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. België: De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86451. - Prijs 6 frank.
Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daarnaar af te staan. 1964 Walt Disney Productions.

WIN WAT JE ZO GRAAG HEBBEN WILT!

EEN NIEUWE, LEUKE ZAANHAGEL

QUIZ

Bob Wellagh - „oom Bob" voor duizenden jongens en meisjes - komt voor jullie met een nieuwe vragenquiz van Cacao de Zaan.

De Zaanhagel Herseegymnastiek van Cacaofabriek DE ZAAN

Let eens op: hieronder staan zes leuke vragen die elk meisje en elke jongen gezellig aan het puzzelen zullen zetten. Het gaat er nu in de eerste plaats om die vragen goed te beantwoorden om mee te dingen naar een van de vele fijne prijzen. Kopen wat je zo graag hebben wilt!

HIER KOMEN DE VRAGEN:

1 *Een snelle sport: ijshockey! Hoe heet het voorwerp dat hier de bal vervangt.*

2 *Brr! Een sneeuwhut van een Eskimo! Hoe heet zo'n woning?*

3 *Waarin verschilt de kaakbeweging (bij het eten) van een kat bij die van een hond?*

4 *Wat is dit voor een vlag?*

5 *Hoeveel maal gaat de omtrek van je pink in die van je pols?*

6 *Kijk, dit is een moskee. Maar hoe heet nu die toren van de moskee?*

WAT JE MOET OOEN

Heb je de, naar je mening, juiste antwoorden gevonden, stuur die dan vóór 1 februari e.s. in op een briefkaart naar:

Bureau Schippers, Postbus 841, Amsterdam.

Knip dan de bovenzijde van het pakje Zaanhagel af en plak dat op de briefkaart.

1e prijs kopen wat je wilt tot max. f 100.-

2e prijs kopen wat je wilt tot max. f 75.-

3e - 7e prijs kopen wat je wilt tot max. f 50.-

8e - 12e prijs kopen wat je wilt tot max. f 25.-

13e - 22e prijs kopen wat je wilt tot max. f 10.-

20 troostprijzen kopen wat je wilt tot max. f 5.-

Bob Wellagh beoordeelt alle inzendingen. Iedereen die meedoet krijgt van Cacao de Zaan in elk geval bericht over de uitslag. We hopen, dat dan ook jouw naam bij de gelukkige winnaars staat . . . !

En nu: aan het werk en... veel succes!!